

۱۶ زندگی ایران جام‌جہ

گردشگری

فرستی برای

رونق گردشگری کرمانشاه

کرمانشاه زیباست. تا دلتان بخواد چاذبه طبیعی و تاریخی دارد و جان می‌دهد برای گشت و گذار... همه‌اش این نیست، کرمانشاه کلی هم بیکار دارد، اصلا صدرتشین جدول بیکاری در کشور است. حالا اگر بشود پلی بین این دو زد. بین بیکاری و ظرفیت‌های گردشگری، شاید مشکل معیشتی و اقتصادی مردم این خطه غربی و مرزی کشورمان هم حل شود. این پل می‌تواند چیزی باشد مثل يك سربال پرمخاطب و خوش ساخت که در کرمانشاه ساخته شود و نگاه مردم را از همان قاب تلویزیون بکشاند به سمت دیدنی‌های آن سرزمین. مثلا سربال «نون خ» که رمضان امسال به نمایش درآمد و کلی مخاطب داشت و حالا قرار است سری دوم آن برای ماه رمضان سال آینده در کرمانشاه روی آنتن برود. پخش این سربال احتمالا همزمان می‌شود با مهم‌ترین رویداد گردشگری در کرمانشاه یعنی کرمانشاه ۲۰۲۰ که می‌تواند همزمان گردشگران داخلی و خارجی زیادی را جذب سرزمین فرهاد کوهکن کند. فیلمبرداری سربال در کرمانشاه البته به خواست و همت استاندار کرمانشاه صورت گرفت. مکان‌های فیلمبرداری این سربال در روستای زیبایی پریان و منطقه دینور است و گفته می‌شود به دلیل قدمتش مورد توجه کارگردان قرار گرفته.

روستای پریان قدمتی بسیار طولانی دارد و حتی نادرشاه افشار در زمان بیرون راندن عثمانی‌ها از غرب کشور مدتی را در این روستا اتراق کرده‌است و یکی از سرداران نامدار سپاه نادر و تعدادی از سربازان نیز از اهالی همین روستا بوده‌اند. بافت منحصر به فرد و زیبای روستا تقریبا شبیه روستاهای منطقه اورامانات است، با خانه‌هایی که سال‌هاست بدون تغییر مانده‌اند و مردمی خونگرم. همین حالا هم هر روزه تعداد بسیاری زبای از مردم شهرهای کرمانشاه و حتی استان‌های همچون همدان، تهران و ارومیه به پریان می‌آیند و از نزدیک با بازیگران این فیلم دیدار می‌کنند و هر روز که می‌گذرد این تعداد بیشتر می‌شود.

گفته می‌شود برای جانمایی لوله‌های انتقال آب در خوشبینانه‌ترین شرایط دست‌کم صد هکتار جنگل هیرکانی شامل بیش از ۵۵ هزار اصله درخت باید قطع و پاک‌تراشی شود

اتفاقات خوبی دارد در زنجان می‌افتد؛ در شهر مليله کشورمان که حالا خیلی به جهانی شدن نزديک شده. زنجان همین حالا هم شهر ملی مليله است، اما هنرنمایی مردمانش به آن ظرفیت جهانی شدن هم داده؛ هنرمليله کاری‌شان، هنری که با فلز و ظرفیت کاری سروکار دارد؛ با طلا و نقره و مس‌هایی که به صورت

زنجان؛ شهر ملی مليله کشور در یک قدمی جهانی شدن

مفتول‌های باریک درآمده‌اند و با نگاره‌های سنتی و طرح‌های اسلیمی به هم پیوند می‌خورند. یکی از اتفاقات خوب این روزهای زنجان، افتتاح خانه مليله بود که شنبه همین هفته با حضور رئیس منطقه‌آسیا و اقیانوسیه شورای جهانی صنایع‌دستی و ارزبایان این شورا که برای بررسی میدانی پرونده زنجان جهت ثبت جهانی‌اش به

بررسی تبعات زیست‌محیطی طرح انتقال آب از دریای خزر به سمنان

در گفت‌وگو با يك فعال محیط‌زیست

جنگل خواری قانونی!

گروه ایران

وقتی بحث اجرای این طرح مطرح می‌شود، قاعدتا٬ اساس می‌شود بین مردم سمنان باید نگاه مثبتی نسبت به اجرای این طرح وجود داشته باشد؟

بله در نگاه اول وقتی می‌آیید و در

مناطق خشك برای مردم بحث انتقال آب را مطرح می‌کنید انتظار می‌رود که مردم هم استقبال کنند، به خاطر این‌که نقش و جایگاه آب را

به عنوان زیربنای تولید و توسعه و

زندگی پذیرفته‌اند، اما وقتی پیامدهای

منفی و تبعات ناگوار این اتفاق را از

نگاه تخصصی و فنی برای مردم بازگو

می‌کنیم، آن دسته‌ای که آگاهی‌های

زیست‌محیطی دارند یا دغدغه‌ای در

این زمینه دارند، چه در مبدأ و چه در

مقصد، مجاب می‌شوند که اجرای این

طرح چه ایراداتی دارد و سعی می‌کنند

در داخل حوزه خودشان آب مورد نیاز

راتامین کنند.

ب٬ به‌عنوان يك تشکل فعال در استان مقصد یعنی سمنان وبا وجود معضلاب‌آبی زیادی که استان شما با آن درگیر است، چرا مخالف اجرای این طرح هستید؟

مخالفت ما جنبه‌های مختلفی دارد، چراکه انتقال آب بین حوزه‌ای هم پیامدهای اقتصادی دارد، هم پیامدهای سیاسی و امنیتی و هم پیامدهای فنی و تخصصی.

ب٬ بیشتر توضیح می‌دهید؟

در بحث پیامدهای فنی و تخصصی باید به این نکته اشاره کنیم که به لحاظ تبعات و پیامدهای زیست‌محیطی ما باید این مساله را در دو مختصات جغرافیایی مورد بررسی قرار بدیم؛ یکی در حوزه مبدأ یکی در حوزه مقصد.

ب٬ عموما تصور می‌شود که

مخالفت‌ها در حوزه مبدأ بیشتر باشد؟

بله. در حوزه مبدأ ما با دو مشکل زیست‌محیطی مواجهیم، یکی تبعات زیست‌محیطی که دریاچه خزر را تحت تأثیر قرار می‌دهد و دیگری تبعات و پیامدهای زیست‌محیطی ای که بر مسیر انتقال لوله اشاره دارد؛ مسیری که بخش عمده‌ای از آن در مسیر جنگل‌های هیرکانی قرار گرفته است.

در بحث تبعات زیست‌محیطی دریاچه خزر، محوریت مخالفت روی همین بحث شیرین‌سازی آب دریاست. آن چیزی هم که در خود طرح تدوین شده و مشاور طرح مطرح کرده‌روش اسمز معکوس است که در آن برای شیرین‌سازی ۲۰۰ میلیون متر مکعب آب سالانه چیزی حدود هفت میلیون تن نمک باید وارد دریا شود و راهی هم برای فرار از آن وجود ندارد.

ب٬ این افزایش شوری آب دریا چه تبعاتی دارد؟

در مرحله اول پلانکتون‌ها و زئوپلانکتون‌ها را که در ابتدای زنجیره غذایی قرار گرفته‌اند به کل نابود می‌کند و بعد از نابودی آنها بالطبع روی تحقیق-ناشایست ۱۵) سیمی با ولتاژ صفر- يك وعده غذای کامل را گویند- همگی.

خاویاری ادامه دارد، چراکه این منطقه یکی از زیستگاه‌های اصلی ماهیان خاویاری است.

ب٬ گفتید که در مبدأ دو مشکل

زیست‌محیطی رویه‌رو هستیم،

مشکل بعدی همین بحث آسیب به

جنگل‌های هیرکانی است که بارها مطرح‌شده‌است؟

بله. اگر این آب شیرین شود برای

انتقالش باید عملیات لوله‌گذاری

انجام شود و براساس مطالعاتی که

خود مشاور انجام داده ۷۸۰ هکتار از

عرصه‌های منابع طبیعی در منطقه از

مبدأ تا مقصد انتقال آب تحت تأثیر

اجرای پروژه قرار می‌گیرند و بخش

عظیمی از این ۷۸۰ هکتار از اراضی

کشاورزی باغات زمین‌های کشاورزی و

به‌خصوص جنگل‌های هیرکانی عبور

می‌کند. البته يك بخش دیگری از آن

در محدوده استان سمنان از داخل

جنگل‌های ایرانی تورانی و مراتع عبور

می‌کند و همه اینها مستلزم تخریب

است. برای این که حجم این تخریب

را متصور شوید باید به این فکر کنید

که قرار دادن دوتا خط لوله به طول ۱۸۰

کیلومتر در داخل جنگل‌های هیرکانی

و جنگل‌های ایرانی-تورانی که قطر

هرکدام از این لوله‌ها حدود دو متر

است، مستلزم عملیات خاکبرداری

وسعی است. بعد از آن عملیات

بوته‌کنی باید انجام شود که همه اینها

پیامدهای زیست‌محیطی عظیمی

در منطقه دارد و در خوشبینانه‌ترین

شرایط دست‌کم صد هکتار جنگل

هیرکانی شامل بیش از ۵۵ هزار اصله

مسیر انتقال لوله اشاره دارد؛ مسیری

که بخش عمده‌ای از آن در مسیر

جنگل‌های هیرکانی قرار گرفته است.

در بحث تبعات زیست‌محیطی دریاچه

خزر، محوریت مخالفت روی همین

بحث شیرین‌سازی آب دریاست.

آن چیزی هم که در خود طرح تدوین

شده و مشاور طرح مطرح کرده‌روش

اسمز معکوس است که در آن برای

شیرین‌سازی ۲۰۰ میلیون متر مکعب

آب سالانه چیزی حدود هفت میلیون

تن نمک باید وارد دریا شود و راهی هم

برای فرار از آن وجود ندارد.

ب٬ یعنی مسیر انتقال آب مشخص

شده‌است؟

اتفاقا یکی از نقص‌هایی که در رابطه

با اجرای این طرح وجود دارد همین

نامشخص بودن مسیر است.

ب٬ پس چطور شما تخمین زدید که

این حجم از جنگل نابودی می‌شود؟

ببینید مجریان طرح يك بار می‌گویند

لوله‌گذاری قرار است از مسیر خط لوله

نفت صورت بگیرد و فردا می‌گویند

از مسیر خط لوله‌ها گذار انجام می‌شود؛

این دوتا گزینه کاملا متفاوت است.

خط لوله نفت از نکا شروع می‌شود و

بعد از رسیدن به ساری و در نهایت به

سمت تهران می‌رود. خط لوله گاز از

ساری شروع می‌شود و به کیاسر

می‌رود و بعد به سمت دامغان

حرکت می‌کند، یعنی دو مسیر

کاملا متفاوت است. حالا لوله‌های

این شهر رفته‌اند، بازگشایی شد. تیم ارزیابان شورای جهانی صنایع‌دستی به خانه مليله رفتند و از کارگاه‌های تولید مليله اش دیدن کردند؛ همچنین از آثار فاخر مليله این استان که موفق به دریافت مهر اصالت یونسکو و نشان ملی مرغوبیت شده بودند. / جام‌جم دیلی

ب٬ هدر رفت آب در سمنان زیاد است

مشکل سمنان با انتقال آب حل نمی‌شود! این فعال محیط‌زیست و متخصص حوزه آب و خاک در توضیح بیشتر درباره دلایل حل نشدن این مشکل می‌گوید: کافی است بیلان آبی استان را بررسی کنیم. جمعیت کل استان سمنان ۶۵۰ هزار نفر است یعنی کمتر از يك درصد کل جمعیت کشور.

حالا اگر منابع آبی‌ای را که در استان وجود دارد بررسی کنیم، می‌بینیم که سالانه ۱/۳ دهم میلیارد مترمکعب آب در استان سمنان از طریق آب‌های سطحی، رودخانه‌ها یا آب‌های زیرزمینی تولید می‌شود. از این مقدار، تقریبا ۸۵ درصد یا ۱/۲ دهم میلیارد متر مکعب در حوزه کشاورزی، ۵۵ میلیون مترمکعب در بخش صنعت و ۴۵ میلیون مترمکعب هم در بخش شرب استفاده می‌شود. اما نکته اینجاست که براساس آمارها این آب درست مصرف نمی‌شود و هدر رفت زیادی دارد. به عنوان مثال در بخش شرب استان سمنان یکی از بالاترین میانگین‌های سرانه کشوری را به خودش اختصاص داده و سرانه مصرف هر شهروند در کل این استان در شبانه روز ۲۱۸ لیتر آب است که از نظر رتبه رتبی پنجم کشوری را به خودش اختصاص داده است. از طرف دیگر چیزی حدود ۳۰ درصد خطوط انتقال لوله آب درون شهری در استان سمنان فرسوده است و باز براساس آماري که شرکت آب منطقه‌ای استان ارائه کرده، این فرسودگی باعث می‌شود سالانه بیش از ۲۴ درصد آب شرب و تصفیه شده استان از دست برود. کل هزینه‌ای که نیاز است این سیستم نوسازی شود، باز براساس آمارهای خودشان چیزی حدود ۷۰ تا صد میلیارد تومان است که اگر این را قرار دهیم در مقابل هزینه سه میلیارد دلاری شیرین سازی آب خزر طبیعتا به این نتیجه می‌رسیم که این کار نه توجیه اقتصادی دارد، نه عقلی و نه اجتماعی و در راستای منافع ملی هم نیست.

در بحث آب کشاورزی هم اگر بخواهیم به موضوع ورود کنیم، می‌بینیم بیش از ۶۰ درصد کانال‌های انتقال آب کشاورزی در استان سمنان هنوز سنتی است و ساختار مدیریت منابع آب در استان باعث می‌شود سالانه ۶۵ درصد منابع آبی‌ای که به بخش کشاورزی اختصاص پیدا می‌کند از بین برود و این سوء معضل حتی در بحث تولیدات کشاورزی هم وجود دارد. به عنوان مثال در سمنان سالانه ۵۰۰۰ هکتار زمین کشاورزی به کشت خربزه و هندوانه اختصاص پیدا می‌کند که در خوشبینانه‌ترین حالت به ۱۳ تا ۱۵۰ میلیون مترمکعب آب نیاز دارد.

نام برید پس چر ادولت اصرار دارد این طرح انجام شود؟

متأسفانه به نظر می‌رسد در روند انتقال آب بین حوزه‌ای در کشور، روند غلطی در کشور ما جا افتاده و آن این‌که در هر دوره که رئیس جمهور از يك شهر یا منطقه‌ای انتخاب می‌شود، در پایان دوره ظاهرا به عنوان هدیه برای همشهریان خودش يك طرح انتقال آب بین حوزه‌ای انجام می‌دهد که این موضوع هم جدید نیست و قبلا مطرح شده و مصادیقش هم هست؛ برای مثال در زمان ریاست جمهوری آقای هاشمی طرح‌های انتقال آب کارون به رفسنجان و در زمان آقای خاتمی طرح انتقال آب از زاینده‌رود به یزد انجام شد.

کارشناسان و متخصصان این حوزه

سال‌هاست در رابطه با نه تنها

غیرضروری، بلکه مضر بودن

این طرح مطلب می‌نویسند

و گزارش منتشر می‌کنند اما

کسی به اینها توجه نمی‌کند.

ب٬ با وجود این

مخالفت‌هایی که